

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica întâi din Post (a Ortodoxiei)

Luni, 25 martie: Buna Vestire

Evangelia Duminicii (Ev. Ioan 1, 43-51)

În vremea aceea a vrut Iisus să plece în Galileea și a găsit pe Filip. Și i-a zis Iisus: Urmează-Mi! Iar Filip era din Betsaida, din cetatea lui Andrei și a lui Petru. Filip a găsit pe Natanael și i-a zis: Am aflat pe Acela despre Care au scris Moise în Lege și prorocii, pe Iisus, fiul lui Iosif din Nazaret. Și i-a zis Natanael: Din Nazaret poate fi ceva bun? Filip i-a zis: Vino și vezi. Iisus a văzut pe Natanael venind către El și a zis despre el: Iată, cu adevărat, israelit în care nu este vicleșug. Natanael l-a spus: De unde mă cunoști? A răspuns Iisus și i-a zis: Mai înainte ca Filip să te cheme, te-am văzut când erai sub smochin. Răspuns-a Natanael: Rabbi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel! Iar Iisus i-a zis: Pentru că ți-am spus că te-am văzut sub smochin, crezi? Mai mari decât acestea vei vedea. Și a grăit: Adevărat, adevărat zic vouă, că de acum veți vedea cerul deschizându-se și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și coborându-se peste Fiul Omului.

Zid ești fecioarelor, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, și tuturor celor ce aleargă la tine, că Făcătorul cerului și al pământului te-a gătit pe tine, Curată, sălășluindu-Se în pânțelele tău și învățând pe toți să îți cânte:
Bucură-te, turnul fecioriei,
Bucură-te, ușa mântuirii,
Bucură-te, începătoarea prefacerii celei pline de înțeleș,
Bucură-te, dătătoarea darului celui dumnezeiesc,
Bucură-te, că tu ai înnoit pe cei ză-misliți întru rușine,
Bucură-te, că tu ai învățat pe cei lipsiți de minte,
Bucură-te, ceea ce ai stricat pe stri-cătorul gândurilor,
Bucură-te, ceea ce ai născut pe Se-mănătorul curăției,
Bucură-te, cămara nunții celei fără de sămânță,
Bucură-te, ceea ce ai unit cu Dom-nul pe cei credincioși,
Bucură-te, ceea ce între fecioare sin--gură ai fost hrănitore de prunc,
Bucură-te, cămara cea împodobită a sufletelor sfinților,
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!
(Acatistul Bunevestiri, Icos 10)

Pastorală Sfântului Sinod la Duminica Ortodoxiei 2024

Dumnezeiasca Scriptură ne învață că Sfânta noastră Biserică este „trupul lui Hristos, plinirea Celui ce plinește toate întru toți” (Efeseni 1, 23). Biserica, având cap pe Mântuitorul Iisus Hristos (Efeseni 1, 22), continuă în lume, prin prezența Duhului Sfânt, lucrarea mântuitoare a lui Hristos, propovăduind cuvântul Lui, împărțășind harul dumnezeiesc, conducând spre Împărăția lui Dumnezeu pe toți cei care cred, se botează în numele Sfintei Treimi și Îi urmează Lui.

Dar Lumina lui Hristos, chiar de la începuturile creștinismului, a întâmpinat împotrivire, care, în timp, s-a manifestat prin erezii, schisme, persecuții, diferite tulburări, venite din partea vrăjmașilor Bisericii. Nu a existat punct din învățătura creștină care să nu fie atacat, tăgăduit sau interpretat greșit de învățăturile diferiților eretici. Taina Sfintei Treimi, dumnezeirea și omenitatea Mântuitorului, pururea-fecioria Maicii Domnului, Sfintele Taine, Sfintele Icoane, Sfânta Cruce, toate au fost contestate.

(continuare în paginile 2-3)

Pastorala Sfântului Sinod la Duminica Ortodoxiei 2024

(continuare din prima pagină)

Lupta a fost mare și grea, dar, de fiecare dată, s-au ridicat ierarhi și părinți întăriți și luminați de Duhul Sfânt, care, în timpul Sfințelor Sinoade Ecumenice, au combătut învățăturile greșite și au statornicit dreapta credință.

Astăzi, în prima duminică a Sfântului și Marele Post, numită și Duminica Ortodoxiei, ne amintim de biruința drepte credințe în fața ereziei iconoclaste, sărbătorind, totodată, biruința Ortodoxiei în fața tuturor ereziilor.

Cu toate că, încă din primele veacuri creștine, Sfintele Icoane au avut un loc aparte în cultul Bisericii și au constituit o componentă importantă a vieții religioase a credincioșilor, au existat voci care le-au respins, devenind luptători aprigi împotriva lor, adică iconoclaști.

Cel dintâi împărat bizantin care a emis acte oficiale împotriva cinstirii icoanelor a fost Leon al III-lea Isaurul (717-741). Acesta a promulgat între anii 726 și 729 mai multe decrete iconoclaste. Pentru Biserică a fost o perioadă zbuciumată, în care apărătorii drepte credințe au avut de suferit: unii au fost torturați, alții, exilați, iar alții au murit ca martiri. Atunci au fost distruse și -numeroase icoane, adevărate comori ale Bisericii Ortodoxe.

Unul dintre cei care s-au ridicat hotărât în apărarea Sfințelor Icoane a fost Sfântul Ioan Damaschin, marele teolog și viețuitor al Mănăstirii „Sfântul Sava” din pustiul Iudeei. Alți părinți care au apărat cu argumente solide cinstirea Sfințelor Icoane au fost Sfântul Teodor Studitul, Sfântul Nichifor Mărturisitorul, Sfântul Grigorie Decapolitul ș.a.

Tulburările provocate de iconoclaști au continuat, încât, în anul 787, împărăteasa Irina (†802), în calitate de regentă, cu sprijinul Patriarhului Tarasie al Constantinopolului (784-806), a convocat Sinodul al VII-lea Ecumenic la Niceea, în provincia Bitinia din Asia Mică. Sinodul, la care au participat aproximativ 350 de episcopi, a

hotărât că cinstirea icoanelor este o practică bineplăcută lui Dumnezeu. De asemenea, a precizat că icoanele pot fi pictate și trebuie cinstite, pentru că pe ele sunt zugrăvite chipurile unor persoane sfinte, iar cinstirea nu este adresată materiei icoanei, ci persoanei reprezentate pe icoană.

Liniștea, însă, nu s-a așezat în Biserică nici după Sinodul al VII-lea Ecumenic din anul 787. Potrivnicii icoanelor au continuat lupta. Pentru a pune capăt controverselor, împărăteasa Teodora a Bizanțului (842-846) împreună cu Patriarhul Metodie au convocat un Sinod la Constantinopol, în martie 843. Sinodul a stabilit învățătura ortodoxă despre cinstirea icoanelor, pe temeiul Sfinței

Scripturi și al scrierilor Sfinților Părinți, și a declarat valabile toate hotărârile celor șapte Sinoade Ecumenice. Întrucât restabilirea cultului icoanelor a avut loc în ajunul primei duminici din Postul Mare, aceasta a fost numită *Duminica Ortodoxiei*.

De atunci, în fiecare an, în prima duminică din Postul Mare, care constituie un prim popas în urcușul duhovnicesc spre Înviere, Biserica dreptmăritoare din întreaga lume amintește de biruința asupra iconoclaștilor și aduce un omagiu celor care au luptat pentru dreapta credință.

Cuvântul „Ortodoxie” înseamnă „dreaptă credință” sau „dreaptă slăvire”. *Ortodoxia* înseamnă „a crede drept” nu în ceva, ci în Cineva, în Dumnezeu cel adevărat. *Ortodoxia* este legătura vie a omului cu Hristos, care ne duce la Dumnezeu Tatăl, la viața veșnică, deoarece spune Mântuitorul Hristos: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine” (Ioan 14, 6). Cu alte cuvinte, credința în Mântuitorul nostru -Iisus Hristos este calea adevărată care ne duce la viața veșnică.

Duminica Ortodoxiei este și o aducere-aminte de credința strămoșilor noștri, care este credința Sfinților Apostoli, a Sfinților Părinți și a martirilor, și de felul cum înaintașii noștri au trăit și au apărat credința adevărată. *Duminica Ortodoxiei* este un moment de reflecție și de conștientizare a îndatoririlor care ne revin și nouă pentru a păstra tezaurul credinței moștenit de la strămoși și a-l transmite gene-rațiilor viitoare, pentru a ne face datoria față de Dumnezeu și față de înaintașii noștri.

Temeiul reprezentării iconografice a Domnului nostru Iisus Hristos, a Maicii Sale și a sfinților este Întruparea Celei de a doua Persoane a Sfintei Treimi, Fiul lui Dumnezeu.

Sfântul Evanghelist Ioan spune: „Și Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit între noi și am văzut slava Lui, slavă ca a Unuia-Născut din Tatăl, plin de har și de adevăr” (Ioan 1, 14). Și tot Sfântul Ioan Teologul mărturisește: „Ce era de la început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și mâinile noastre au pipăit despre Cuvântul vieții, și Viața s-a arătat și am văzut-o și mărturisim și vă vestim Viața de veci, care era la Tatăl și s-a arătat nouă” (1 Ioan 1, 1-2).

Astfel, icoana Mântuitorului nostru Iisus Hristos ne amintește de smerenia Fiului lui Dumnezeu, Care „S-a deșertat pe Sine, chip de rob luând, făcându-Se asemenea oamenilor, și la înfățișare aflându-Se ca un om, S-a smerit pe Sine, ascultător făcându-Se până la moarte, și încă moarte pe cruce” (Filipeni 2, 7), pentru a ne face pe noi, oamenii, fiii lui Dumnezeu după har (cf. Ioan 1, 12). Mântuitorul S-a smerit pe Sine, S-a pogorât din cer pe pământ, pentru ca pe oameni să-i ridice de pe pământ la cer.

Icoana nu este un idol, cum greșit au interpretat prigonitorii Sfintelor Icoane și interpretează astăzi cei care tăgăduiesc cinstirea acestora. Idolul este zeul inventat, care nu există în realitate, un chip cioplit la care se închinău păgânii, crezând că acesta le ascultă și le împlinește cerințele. Icoana este un chip al unei persoane reale, fie că este Mântuitorul nostru Iisus Hristos, Maica Domnului sau sfinții lui Dumnezeu.

Între icoană și persoana zugrăvită pe ea există o legătură duhovnicească, iar noi cinstim nu materia (lemnul sau pânza), ci persoana pictată, stabilindu-se o legătură tainică între prototip și noi. Creștinul ortodox, când se roagă în fața icoanelor, nu zice „icoană, ajută-mă!”, ci „Doamne, miluiește-mă!”, „Maica Domnului sau Precurată -Fecioară, ajută-mă!”, „Sfinte -Ierarhe -Nicolae sau Sfinte Gheorghe, roagă-te pentru noi!”.

Icoanele ne pun în față scene din Sfânta Scriptură sau chipuri de persoane cu viață bineplăcută lui Dumnezeu, care s-au învrednicit de fericirea vieții veșnice în Împărăția cerurilor, amintindu-ne că omul este chemat la sfințenie.

Icoanele sunt ferestre spre veșnicie, prin care sufletul nostru, privind spre cele sfinte, se înalță, crește duhovnicește. Este greu să ne imaginăm o casă de creștin dreptmăritor sau o biserică în care să nu fie nici o icoană. Un asemenea spațiu ar fi ca un deșert, un loc pustiu, fără Dumnezeu.

Icoana înlesnește comunicarea cu persoana zugrăvită pe ea, către care noi îndreptăm rugăciunea noastră. În fața icoanei, rugăciunea este tainică, mai smerită, mai intensă. Icoana ne ajută să ne adunăm gândurile, să ne concentrăm atenția la rugăciune. Pre-zența harică a persoanei zugrăvite pe icoană devine un învățător care ne amintește că toți suntem chemați să ne facem părtași fericirii veșnice și că putem dobândi și noi, prin faptele credinței, Împărăția lui Dumnezeu.

Icoana ne arată că omul poate birui păcatul și poate ajunge la îndumnezeire, cu ajutorul harului Duhului Sfânt și prin viață curată.

Biserica Ortodoxă Română, în calitate de „mamă spirituală a poporului român” (Mihai

Eminescu), a avut grijă tot timpul de fiii săi, indiferent unde s-au aflat aceștia, în țară sau în afara granițelor. Prin diferite programe de asis-tență social-filantropică au fost construite cantine pentru oamenii cu venituri modeste, au fost ridicate case pentru bătrâni, unități medicale pentru bolnavi, cămine pentru copii ș.a. Această activitate caritabilă a fost posibilă prin contribuția fiecărui membru al Bisericii, care a donat cu dărnicie din puținul său.

Una dintre poruncile Mântuitorului este să fim milostivi: „Fiți milostivi, precum și Tatăl vostru este milostiv” (Luca 6, 36). Milostenia este manifestarea virtuții bunătății. Creștinul ortodox știe că, atunci când este milostiv, se aseamănă cu Dumnezeu, iar „Dumnezeu iubește pe cel care dă cu voie bună” (2 Corinteni 9, 7).

Să nu uităm de semenul nostru care este în lipsuri, de cel flămând, de cel gol, de cel însetat, de cel bolnav, de cel din închisoare, de cel străin și pribeag, de cel în suferință, de cel întristat și înstrăinat, de cel care a rămas pe drumuri, fără adăpost, înțelegând că în fiecare dintre acești confrăți ai noștri suferă tainic Însuși Hristos, Mântuitorul nostru (cf. Matei 25, 35-36).

Pentru susținerea activităților misionar-pastorale și social-filantropice ale Bisericii Ortodoxe Române, a fost instituit *Fondul Central Misionar*, în care sunt depuse donațiile de la fiecare parohie sau mănăstire a Bisericii Ortodoxe Române. *Fondul Central Misionar* este o expresie a solidarității ortodocșilor români, dar și o mărturie a unității de neam.

De susținerea acestui *fond* beneficiază, în fiecare an, comunități parohiale, biserici, mănăstiri și așezăminte sociale din țară și din diaspora, care contribuie, astfel, prin activitățile misionare, sociale, educaționale și caritative, la păstrarea identității noastre românești.

Și în acest an ne adresăm, așadar, preoților și credincioșilor Sfintei noastre Biserici, cu îndemnul de a participa la colecta pentru *Fondul Central Misionar* și de a contribui fiecare după puterea și inima lui, din dragoste față de Dumnezeu și față de semenii, având conștiința că, ajutând Biserica neamului, ne ajutăm pe noi înșine ca popor dreptcredincios.

Având nădejdea că îndemnul nostru va fi auzit și că veți răspunde cu dărnicie creștină, vă mulțumim pentru generozitate și ne rugăm lui Dumnezeu să vă binecuvânteze cu darurile Sale cele bogate și să vă ajute în urcușul duhovnicesc spre slăvitul praznic al Învierii Domnului nostru Iisus Hristos!

Harul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți! (2 Corinteni 13, 13).

Textul este semnat de Patriarhul Daniel împreună cu toți membrii Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române.

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)

Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697

Voluntari:

*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei

*Administratori site parohie/pagină facebook:

Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei

* Alte activități: Paul Sârbu, Irina Coman, Valentin Burlacu

www.parohiatomacozma.ro,

parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO95 BTRL RONC RT06 6735 6201, Banca Transilvania, CIF: 11198095.

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

◆ Duminică, 24 martie 2024

●08:00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie

●17:00 Slujba Vecerniei pentru (†) Buna Vestire

◆ Luni, 25 martie 2024, Buna Vestire

●08:00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, unită cu vecernia

◆ Vineri, 29 martie 2024

●17:00 Slujba Agheasmei și a Sfântului Maslu, în cadrul căreia credincioșii se pot închina la moaștele Sf. Ap. Iacov, ruda Domnului (a cărui Epistolă Sobornicească constituie argument peste veacuri pentru instituirea acestei Taine); citirea pomelniceilor care se poartă la biserica noastră

◆ Sâmbătă, 30 martie 2024

●07:00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, Pomenirea morților

●17:00 Slujba Vecerniei pentru Duminica a doua din Post

După fiecare slujbă de seară, vom avea program de spovedanie, pentru cei care vor dori să primească Sfânta Împărtășanie, sâmbătă sau duminică, sau sărbători, în cadrul Sfintei și Dumnezeieștii Liturghii.

Prin intermediul icoanelor, copiii ajung mai ușor la Dumnezeu

Icoanele sunt un bun mijloc pentru copii să cunoască și să iubească pe Hristos și pe sfinți. Încă de la o vârstă fragedă copilul poate să aibă deasupra patului sau pe pereții camerei sale icoana Domnului, a Maicii Domnului ori a unui sfânt. Icoanele îi stârnesc copilului întrebări la care tot prin ele primește câteodată răspuns.

Icoanele ar trebui să ne vorbească nouă tuturor în mod direct, vizual. Adulții au tendința de a explica prin rațiune chiar și experiența lor vizuală, în vreme ce copiii înțeleg adeseori taine teologice profunde prin intermediul icoanelor, comparând, de pildă, cele două icoane: cea a Răstignirii cu cea a învierii. Ei nu pot să explice întotdeauna taina acestora în cuvintele cele mai potrivite, dar vorbele și expresia chipului lor arată că aceasta a pătruns inima și mintea lor.

O icoană poate fi un punct de pornire ideal în timpul unei lecții de religie: dar trebuie să-i acordăm întotdeauna respectul cuvenit unui obiect sacru, chiar și când se pune accentul pe aspectul ei pedagogic.

(Maica Magdalena de la Essex, *Sfaturi pentru o educație ortodoxă a copiilor de azi*, Editura Deisis, Sibiu, sursa: doxologia.ro)

"Ne-a adus Dumnezeu din neființă la ființă, dar să ne mântuiască nu poate fără noi. Drept aceea, în tot felul ne cheamă ca să-L cunoaștem ca Tată și pe noi întreolaltă ca frați și fii ai aceluiași Părinte. O cunoștință sigură despre acestea - iar credința ajută și duce la această siguranță - înclină inima, sau dragostea, ca să împlinim cu toată voia porunca cea mare a iubirii, în care se rezumă toată strădania lui Dumnezeu."

Părintele Arsenie Boca

3,5%
PENTRU
BISERICA TOMA COZMA